

عنوان مقاله:

فانتزی در داستان های عامیانه منطقه خور و بیابانک

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه رفعت - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بیرجند

طاهره شیخی - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

فانتزی در لغت به معنی وهم و خیال است و در ساختار ادبی گونه ای است که از عناصر خیالی و غیر واقعی در آن به عنوان درونمایه ی اصلی استفاده میشود. آثاری که از واقعیت به دور است و با پناه بردن به نیروی تخیل، رویا، خواب و خیال سعی دارد، تصویر شگفت انگیز و نا آشنا را قانونمند جلوه دهد. خور و بیابانک به عنوان یکی از نواحی سرزمین کهن و متمدن ایران از نظر قصه های عامیانه پر بار و غنی است اگر چه نویسندگان و روایت کنندگان این آثار معلوم نیستند، اما بعضی از قصه های عامیانه ی این منطقه توانسته است با بهره مندی از عناصر تخیل حال و هوای گذشته، شیوه زندگی، طرز تفکر و گرایش فکری این دیار را به خوبی نمایان سازد. این پژوهش بر آن است، تا نخست نظری درباره ی فانتزی دهد، انواع فانتزی را معرفی کند، سپس با تحلیل قصه ی آهو، به استخراج عناصر فانتاستیک و خیالپردازانه ی آنها بپردازد تا حاصل کار را بتوان به همه ی داستانهای خور و بیابانک تعمیم داد.

کلمات کلیدی:

فانتزی، انواع فانتزی، تخیل، ریالیسم جادویی، قصه ی عامیانه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829398>

